

Arrest

nr. 215 114 van 14 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CAMERLYNCK
Cartonstraat 14
8900 IEPER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 11 augustus 2017 België is binnengekomen, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 16 augustus 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Bulgarije op 10 november 2016 (Eurodac).

1.2. Op 4 september 2017 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij een leeftijd heeft van 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 29 maart 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 29 maart 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 16/08/2017
Overdracht CGVS: 27/11/2017*

U werd op 5 februari 2018, van 9u14 tot 12u33, gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester Baudot loco meester Camerlynck, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een Pashtoun van etnische origine te zijn. U verklaart afkomstig te zijn van het dorp Shalatak, gelegen in het district Mehterlam in de provincie Laghman.

Uw vader werd ontvoerd door de taliban. Hierna kregen jullie telefoon van de taliban die zeiden dat jullie een zak aan een brug nabij een checkpoint moesten achterlaten. Wanneer jullie dit deden, zouden de taliban uw vader vrijlaten. Nadat de zak aan jullie poort door de taliban was achtergelaten, plaatsten u en uw broer M. de zak aan de brug. Echter, hierna werd uw vader niet vrijgelaten.

Daarna kregen jullie nog een telefoontje van de taliban met de eis om hetzelfde te doen. Deze keer ging u alleen naar de brug om de zak er te plaatsen. Wanneer u dit deed, werd u door een aantal politieagenten in het checkpoint opgemerkt. U denkt dat ze u verdacht vonden. Wanneer u hierna terug thuiskwam, zag u er uw vader die intussen was vrijgelaten. U vertelde hem dat sommige mensen u bij de brug hadden gezien. Hierna zond uw vader u naar uw oom langs vaderskant.

Wanneer u bij uw oom langs vaderskant verbleef, kreeg u een telefoontje van uw vader. Hij zei u dat uw broer M. was doodgeschoten door de taliban die op zoek waren naar u. De taliban zeiden dat u hun mensen had verraden aan de overheid waardoor ze waren opgepakt.

Twee nachten na de dood van uw broer verliet u Afghanistan. Na ongeveer een jaar onderweg te zijn geweest, kwam u in België aan waar u op 16 augustus 2017 een asielaanvraag indiende.

In geval van een eventuele terugkeer vreest u te worden gedood door de taliban en de overheid.

U legt volgende documenten neer: een taskara op uw naam, een kopie van een taskara op naam van uw vader, een enveloppe en vijf foto's.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring als zou u heel uw leven in het dorp Shalatak, gelegen in het district Mehterlam in de provincie Laghman hebben verbleven (CGVS, p. 4).

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 4 september 2017 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, en laatst gewijzigd bij wet van 12 mei 2014, en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek dd. 28 augustus 2017 reeds ouder dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige. Uw leeftijd werd toen immers geschat op 20,6 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar. Dit is niet verenigbaar met uw verklaring dat u ten tijde van uw aankomst in België zou zijn geboren op 13 februari 2001 en bijgevolg 16 zou zijn geweest (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling).

Uw volharding op het CGVS dd. 5 februari 2018 als zou u nog steeds maar 17 jaar oud zijn (CGVS, p. 3), kan geen ander licht werpen op het resultaat van het medisch onderzoek.

Bovendien moet worden opgemerkt dat u op het CGVS verklaart dat u bent geboren in het jaar 1389 volgens de Afghaanse kalender (CGVS, p. 3). Echter, het jaar 1389 loopt van 21 maart 2010 tot 20 maart 2011 (zie administratief dossier). Dit betekent dat u ten tijde van het gehoor op het CGVS dd. 5 februari 2018 zeven jaar zou zijn. Dit is onmogelijk.

Ook wanneer gevraagd wordt hoe u weet dat u in 1389 bent geboren, antwoordt u dat uw ouders dit tegen u zeiden (CGVS, p. 3). Uit dit antwoord blijkt dat u niet beseft dat uw gegeven geboortejaar niet klopt. Hetzelfde dient te worden vastgesteld in verband met uw verklaring bij de bespreking van uw taskara waarbij u opnieuw verklaart dat 1389 uw geboortedatum is (CGVS, p. 16).

Geconfronteerd met de vaststelling dat u volgens de taskara op uw naam 10 jaar oud was in het jaar 1389, stelt u dat het niet in 1389 was maar dat u deze taskara wel verkreeg toen u 10 jaar oud was (CGVS, p. 16). Wanneer u hierna nogmaals geconfronteerd wordt met de vaststelling dat u volgens uw taskara 10 jaar was in 1389 waardoor u bent geboren in 1379, antwoordt u eerst dat u het niet weet om daarna wederom te verklaren dat u in 1389 bent geboren en dat dit document werd gemaakt toen u 10 jaar oud was (CGVS, p. 16). Wanneer u hierna wordt geconfronteerd met het feit dat 1389 ongeveer zeven jaar geleden is, stelt u eerst dat u niet weet hoe dit mogelijk is om uiteindelijk te stellen dat u in 1379 bent geboren en dat u op basis hiervan jaar bent (CGVS, p. 16).

Bovenstaande vaststelling dat u vele keren een onmogelijk geboortejaar opgeeft, bevestigt de eerdere vaststelling dat u geen correct zicht wil bieden op uw werkelijke leeftijd.

Daarenboven moet in verband met de taskara op uw naam enkele discrepanties worden vastgesteld.

Zo wordt in de taskara aangegeven dat dit document is opgemaakt op de eerste van de negende maand 1389. Ook op de achterkant van de taskara staat vermeld dat de registratie in 1389 gebeurde en dat u 10 jaar in 1389 was. Echter, hieronder staat een stempel van het jaar 1391. Dit is vreemd.

Ook moet worden opgemerkt dat u stelt dat uw oom deze taskara op uw naam 18 dagen voor het gehoor op het CGVS dd. 5 februari 2018 kreeg nadat u hem opbelde en hij naar het bevoegde departement is gegaan om er een taskara voor u te verkrijgen (CGVS, p. 15). Wanneer hierna gevraagd wordt naar bevestiging van deze verklaring, bevestigt u dat uw oom deze taskara 18 dagen voordien in Afghanistan ontving (CGVS, p. 15). Dit zou betekenen dat deze taskara werd opgemaakt op 18 januari 2018.

Echter, deze datum komt overeen met 28 Jaddi (de tiende maand) 1396 volgens de Afghaanse kalender (zie administratief dossier). Deze vaststelling is niet verenigbaar met de datum van uitgifte die op deze taskara staat, met name de eerste van de negende maand van het jaar 1389.

Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

De vaststelling dat u uw werkelijke leeftijd voor het CGVS probeert verborgen te houden, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast moet gewezen worden op onderstaande vaststellingen waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring als zou u heel uw leven in het dorp Shalatak, gelegen in het district Mehterlam in de provincie Laghman hebben verbleven (CGVS, p. 4).

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u eerst ontkent dat er enige constructiewerken zijn geweest gedurende de laatste vijf jaar dat u in Shalatak woonde (CGVS, p. 6). Wanneer vervolgens gevraagd wordt of er de laatste vijf jaar dat u in Shalatak woonde een brug, een muur of een school werd gebouwd, stelt u dat er vier of vijf jaar geleden de weg naar Daronta brug en Jalalabad werd geconstrueerd evenals kleine bruggen (CGVS, p. 6). Wanneer vervolgens opnieuw wordt gevraagd of er de laatste vijf jaar dat u in Shalatak woonde een brug, een muur of een school werd gebouwd in Shalatak, antwoordt u dat er een weg was gebouwd maar dat er niets anders was gebouwd (CGVS, p. 6). Wanneer hierna wordt gevraagd of er de laatste vijf jaar dat u in Shalatak woonde een brug, een muur of een school werd gebouwd nabij Shalatak, antwoordt u dat er nooit een school is gebouwd (CGVS, p. 7). Hierna wordt gevraagd of er nog iets anders werd gebouwd die laatste vijf jaar nabij Shalatak. Uw antwoord op deze vraag luidt dat u het niet weet (CGVS, p. 7). Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Shalatak een beschermingsmuur van 200 meter lang en 2 meter hoog werd gebouwd waardoor 350 hectare land werd beschermd (zie administratief dossier). Zulke constructies zijn duidelijk zichtbaar waardoor u, die er verklaart te hebben verbleven tot sunbula 1395 (CGVS, p. 4) - ofte augustus/september 2016 volgens de Gregoriaanse kalender (zie administratief dossier) -, hiervan redelijkerwijze op de hoogte zou moeten zijn. Geconfronteerd met de informatie dat er in 2013 een lange muur in Shalatak is gebouwd, ontkent u eerst dat er een muur was gebouwd om vervolgens even een stilte te laten waarna u stelt dat u er geen muur gezien heeft maar dat er naast de muur een soort beton, een kleine muur, was maar dat die heel klein was (CGVS, p. 7). Gevraagd naar wat u bedoelt met "heel klein", stelt u dat deze twee meter hoog was en een paar meter ver om vervolgens te stellen dat u het bent vergeten maar dat het een beetje lang is (CGVS, p. 7). Wanneer hierna gevraagd wordt hoelang "een beetje lang" is, stelt u dat u het zich niet meer herinnert en dat het misschien 200 of 300 meter is (CGVS, p. 7). Wanneer gevraagd wordt waarom u dit niet vertelde wanneer u werd gevraagd over constructiewerken of een muur in Shalatak, stelt u dat u het zich toen niet meer herinnerde en dat u het vertelde toen u het zich herinnerde (CGVS, p. 7). Van iemand die daadwerkelijk tot half 2016 in Shalatak zou hebben gewoond, kan worden verwacht dat hij zich van in het deze constructie herinnert en hieromtrent consistente verklaringen aflegt.

Daarenboven moet worden gewezen op verschillende hiaten in uw geografische kennis.

Gevraagd of u "Dope" ofte "Dopai", dan wel "Garawu", dan wel "Latifabad", dan wel "Qalai Akhund" kent, stelt u telkens dat u deze namen nooit heeft gehoord (CGVS, p. 21 & 22). Echter, dit zijn vier dorpen die net aan de andere kant van de rivier liggen ten opzichte van Shalatak (zie administratief dossier).

Wanneer u de naam "Kalakot" ofte "Kalakat" gegeven wordt, antwoordt u dat het misschien daar is (CGVS, p. 21). Gevraagd naar wat u bedoelt met "misschien daar", stelt u dat deze namen daar bestaan (CGVS, p. 21). Wanneer hierna gevraagd wordt wat "Kalakot" of "Kalakat" is, stelt u dat sommige mensen zeiden dat ze van Kalakat zijn en dat er een dorp is dat Kalakat wordt genoemd (CGVS, p. 21). Wanneer vervolgens gevraagd wordt of Kalakot ofte Kalakat ver van uw dorp is, stelt u dat u er niet bent geweest en dat u niet weet waar dit dorp is gelokaliseerd (CGVS, p. 21). Kalakot - ook wel eens Kalakat genoemd - is nochtans een dorp vlakbij aan de overkant van de rivier (zie administratief dossier).

Wanneer de naam "Mullah Khel" gegeven wordt, ontkent u deze naam te kennen en stelt u dat er wel een Maryam Khel is (CGVS, p. 22). Wanneer vervolgens gevraagd wordt waar Maryam Khel ligt, antwoordt u eerst dat u geen idee heeft en dat het misschien daar ergens ligt om u vervolgens te verontschuldigen en te stellen dat er geen dorp genaamd Maryam Khel is maar dat het een naam van een stam is (CGVS, p. 22). Mullah Khel is nochtans een nabijgelegen dorp (zie administratief dossier).

Bovenstaande onwetendheden over nabijgelegen dorpen zijn des te opmerkelijker aangezien u Shah Mangal antwoordt wanneer u gevraagd wordt naar dorpen die er aan de andere kant van de rivier liggen (CGVS, p. 21). Shah Mangal ligt nochtans verder van uw dorp dan bovenstaande dorpen.

Bovenstaande onwetendheden aangaande nabijgelegen dorpen zijn opmerkelijk.

Gevraagd of er buiten het door u vermelde schrijn Amsam Baba nog andere schrijnen in uw dorp zijn, ontkent u dit (CGVS, p. 6). Wanneer later gevraagd wordt u Sultan Baba kent, antwoordt u dat u het niet weet en stelt u dat u hoorde over een schrijn met de naam Sultan Ghazi Baba (CGVS, p. 21). U situeert dit schrijn in de hoofdstad Mehterlam (CGVS, p. 21). Echter, uit de objectief beschikbare informatie blijkt dat er een schrijn met de naam Sultan Baba zich niet ver van het dorp Shalatak bevindt en slechts op twee kilometer van het door u vermelde schrijn Amsam Baba (CGVS, p. 6) ofte Sam Baba bevindt (zie administratief dossier).

Bovendien kunt u nagenoeg niets vertellen over de persoon die begraven is in het door u vermelde Amsam Baba schrijn (CGVS, p. 5). Gevraagd om te vertellen over deze persoon, stelt u dat hij een grote personaliteit is en dat hij er sinds vroeger ligt (CGVS, p. 5). Wanneer u vervolgens wordt aangespoord om te vertellen waarom hij zo speciaal is en wat hij in zijn leven deed, komt u niet verder dan te stellen dat hij iemand van het verleden is die gemarteld is en die er sinds lang begraven is (CGVS, p. 5).

Gevraagd naar wie hem gemarteld heeft, antwoordt u dat hij een natuurlijke dood stierf en dat hij een heilig persoon was (CGVS, p. 5). Echter, wanneer hierna wordt gevraagd waarom hij heilig was, komt u niet verder dan te stellen dat sommige mensen het schrijn bezoeken en het Amsam Baba noemen en dat hij er sinds het verleden is (CGVS, p. 5). Gevraagd naar wie begraven is in het schrijn van Mehterlam Baba - van dit schrijn heeft u ooit gehoord - , stelt u dat Baba Seb ofte "de gerespecteerde" hier begraven ligt (CGVS, p. 6). Gevraagd naar de naam van die persoon, antwoordt u dat hij is gekend als Baba Seb (CGVS, p. 6). Wanneer u vervolgens wordt aangespoord om te vertellen over de persoon Baba Seb, over wat hij deed in zijn leven en wie hij was, stelt u alleen maar dat hij daar is zoals Amsam Baba, van heel lang geleden (CGVS, p. 6). Wanneer u hierna wordt geconfronteerd met de vaststelling dat Mehterlam Baba zeer belangrijk is in uw religie en u opnieuw wordt aangespoord om meer over hem te vertellen, stelt u enkel dat u nooit informatie over hem heeft gehad, dat u weet dat mensen die mentaal ziek waren naar het schrijn gingen om er tot God te bidden in de hoop om te genezen (CGVS, p. 6). Echter, uit de objectief beschikbare informatie, blijkt dat het schrijn van Mehterlam Baba het graf is van Mehterlam ofte Lamech, de beweerde vader van de profeet Noah (zie administratief dossier). Het is zeer opmerkelijk dat u niets kunt vertellen over de persoon Mehterlam, zeker aangezien zelfs het district naar hem is vernoemd.

De vaststelling dat u enige geografische kennis heeft van de regio, kan bovenstaande onwetendheden - waarvan redelijkerwijze verwacht wordt dat iemand die heel zijn leven in Shalatak gewoond heeft, op de hoogte is - geenszins verschonen.

Bovendien is uw kennis over de taliban in uw regio eveneens ontoereikend.

Zo stelt u dat de taliban in uw dorp aanwezig waren (CGVS, p. 11). Echter, wanneer gevraagd wordt naar wat de taliban in uw dorp Shalatak doen, verklaart u niets over hen te weten en stelt u dat ze overdag met minder zijn en 's nachts met meer (CGVS, p. 11). Wanneer opnieuw gevraagd wordt naar wat de taliban in uw dorp doen wanneer ze komen, stelt u niet te weten wat ze doen (CGVS, p. 11). Ook wanneer gevraagd wordt naar wat ze 's nachts doen, stelt u dat u nooit naar buiten ging en dat uw vader u nooit iets onnodigs liet doen (CGVS, p. 11). Ook wanneer u gevraagd wordt of de taliban rekruteren in uw dorp, stelt u dat ze dat misschien doen maar dat u het niet weet (CGVS, p. 11). Het is zeer opmerkelijk dat u dermate weinig kunt vertellen over wat de taliban in Shalatak doen. De vaststelling dat u iets later aanhaalt dat de taliban een dorpeling hebben beschoten, kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Bovendien weet u niet wie schaduwgouverneur van de Taliban in Laghman was wanneer u Afghanistan verliet (CGVS, p. 12). Tevens kunt u geen enkele namen van Talibs noemen die ooit schaduwgouverneur in Laghman zijn geweest (CGVS, p. 12).

Wanneer u de namen "Amin Jan Kuchai" en "Aminullah Kuchai" te horen krijgt, zeggen deze namen u helemaal niets (CGVS, p. 22). Amin Jan Kuchai - ofte Aminullah Kucha - was nochtans de schaduwgouverneur van de provincie Laghman vooraleer hij begin november 2015 werd gearresteerd (zie administratief dossier). Het is onwaarschijnlijk dat u nog nooit iets gehoord heeft over deze schaduwgouverneur.

Ook moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over de maanden waarin u schoolvakantie had en het moment waarop de school begon, niet in overeenstemming met elkaar zijn. Enerzijds verklaart u dat jullie vrij waren in de zomer, met name in Saratan, Asad en Sunbula (CGVS, p. 10). Anderzijds verklaart u dat het schooljaar begon als de winter gedaan was, meer bepaald in Hamal (CGVS, p. 10). Echter, volgens de objectief beschikbare informatie blijkt dat de Afghaanse scholen waarvan het schooljaar begint op 2 Hamal hun schoolvakantie hebben in de maanden Jedi, Dalwa en Hut en dat de Afghaanse scholen waarvan de vakantie valt in de maanden Saratan, Asad en Sunbula beginnen op 14 Sunbullah (zie administratief dossier). Geconfronteerd met de vaststelling dat - indien rekening houdend met uw opgegeven vakantie maanden in de zomer - uw school dan eindigt in Jauza, bevestigt u dit eerst om vervolgens te ontkennen en te stellen dat de school in Hut eindigt (CGVS, p. 10). Hiermee is bovenstaande tegenstrijdig niet opgeheven.

Tevens moet worden opgemerkt dat u stelt dat u zowel met Afghani als met Kaldar betaalde wanneer gevraagd wordt of u met Afghani dan wel met Kaldar betaalde (CGVS, p. 22). Wanneer vervolgens gevraagd wordt hoeveel Kaldar 100 Afghani ongeveer is, antwoordt u dat u het nooit deed en dat u nooit naar een geldwisselaar of een winkel ging (CGVS, p. 22). Gevraagd of u nooit naar een winkel ging, stelt u dat u naar de winkel ging maar dingen in Afghani kocht (CGVS, p. 22). Echter, hiermee is uw eerdere verklaring als zou u in Afghanistan zowel in Afghani als Kaldar betaald hebben, geenszins opgeheven. Bovendien kan redelijkerwijze verwacht worden dat u ongeveer de wisselkoers van bovenstaande munten kent aangezien uit de objectief beschikbare informatie blijkt dat in Laghman met beide munten wordt betaald en zelfs dat er in de provincie meer in Kaldar dan in Afghani wordt betaald (zie administratief dossier).

Daarenboven kunt u zeer weinig vertellen over de problematische periode in uw verklaarde regio van herkomst wanneer de Russen in Afghanistan waren. Zo stelt u dat de Russen ieder levend wezen in het huis, Shaheedano Kala genaamd, hebben gedood (CGVS, p. 5). Gevraagd welke familie er in dit huis woonde toen de Russen dit aanvielen, stelt u geen informatie hierover te hebben en verklaart u dat mensen zeiden dat veel mensen zijn vermoord in dit huis (CGVS, p. 5). Wanneer hierna gevraagd wordt of de Russen, buiten de mensen in dit huis, nog andere mensen in Shalatak hebben vermoord, antwoordt u dat ze het kunnen gedaan hebben (CGVS, p. 5). Wanneer hierna wordt doorgevraagd naar wie nog in uw dorp ze dan hebben vermoord, stelt u dat u toen niet geboren was, dat u het niet gehoord heeft en dat u enkel hoorde over dat huis van die ene familie (CGVS, p. 5). Nochtans vond er in die periode in Shalatak en de nabijgelegen dorpen een bloedbad plaats waarbij alle inwoners van Shalatak, uitgezonderd één meisje, werden gedood door Sovjetsoldaten (zie administratief dossier). Hierna zijn verschillende dorpen in uw regio - waaronder Shalatak - volledig ontvolkt en onbebouwd achterbleven, minstens tot december 1989 (zie administratief dossier). Ook wanneer u geconfronteerd werd met de vaststelling dat iedereen, buiten een meisje, in uw dorp was vermoord en dat uw regio gedurende verschillende jaren totaal verlaten was, stelt u dat mensen werden gedood maar niet iedereen en stelt u dat mensen verhuisd waren, dat u nog niet geboren was en dat u geen informatie heeft (CGVS, p. 8). Indien u daadwerkelijk heel uw leven in het dorp Shalatak heeft gewoond, is het onwaarschijnlijk dat u hiervan niet op de hoogte bent. In dit opzicht is het ook opmerkelijk dat u stelt dat uw ouders heel hun leven in Shalatak geleefd hebben en dat u niet weet of uw ouders voor uw geboorte Shalatak ooit hebben verlaten en ooit elders hebben gewoond (CGVS, p. 8).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mehterlam gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het dorp Shalatak, gelegen in het district Mehterlam in de provincie Laghman heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezzen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin

en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas wordt bevestigd door volgende vaststellingen.

Zo moet worden opgemerkt dat u niet weet van waar uw vader door de taliban werd meegenomen (CGVS, p. 17). Ook weet u niet waar de taliban uw vader vastgehouden hebben (CGVS, p. 17). Bovenstaande vaststellingen zijn zeer opmerkelijk aangezien de ontvoering van uw vader door de taliban het begin van uw verklaarde problemen met de taliban inluidden.

Bovendien moet worden vastgesteld dat u niet weet op welke begraafplaats uw broer M., die door de taliban zou zijn vermoord wanneer u nog in Afghanistan was, begraven is (CGVS, p. 9). Nochtans is hij begraven wanneer u nog in Afghanistan was (CGVS, p. 9).

Daarenboven verklaart u de overheid te vrezen (CGVS, p. 15). Echter, uit uw verklaringen blijkt dat u geen problemen heeft gekend met de overheid en bovendien heeft u geen idee of uw familieleden problemen met de overheid hebben gekend (CGVS, p. 18).

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 5 februari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Echter, u komt niet verder dan te stellen dat u in het dorp bleef, dat u niet naar de bazaar ging en dat u daarom niet veel plaatsen kent (CGVS, p. 23).

Ook stelt u dat u informatie gaf over de plaatsen naar waar u ging, dat uw woonplaats aan drie kanten omgeven is door bergen en aan een kant door een rivier (CGVS, p. 23). Vervolgens verklaart u dat er twee à drie schrijnen bekend zijn in Laghman, met name Baba Seb, Sultan Gazi Baba en Amsam (CGVS, p. 23).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De overige door u neergelegde documenten kunnen geenszins een ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

In verband met de kopie van de taskara op naam van uw vader moet worden opgemerkt dat dit document enkel informatie bevat over de identiteit van de betrokken persoon doch geen informatie die uw verklaarde verblijfplaatsen in Afghanistan en uw problemen kunnen aantonen. Volledigheidshalve moet hieromtrent worden gewezen op het gemak waarmee in Afghanistan, en zelfs daarbuiten, Afghaanse documenten op illegale wijze kunnen worden verkregen (zie administratief dossier). In verband met de vijf foto's die u neerlegt, moet worden opgemerkt dat de eerste foto waarin onder andere u en uw broer te zien zijn, volgens uw verklaringen genomen is tijdens een huwelijk (CGVS, p. 15). Deze foto kan geenszins uw verklaarde herkomst en problemen aantonen. Hetzelfde dient te worden gezegd van de tweede foto waarop volgens u onder andere uw broer en de malik van het dorp te zien zijn (CGVS, p. 15). In verband met de drie foto's waarvan u verklaart dat dit uw overleden broer M. is (document 4), moet worden opgemerkt dat hieruit niet is op te maken op welke manier dan wel waar deze persoon is overleden. Bovendien moet in verband met deze vijf foto's worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

De door u neergelegde enveloppe toont louter aan dat u briefwisseling vanuit Jalalabad heeft ontvangen (document 3 & CGVS, p. 13).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan als volgt:

"De beroepsgrief is een schending van de materiële motiveringsverplichting. De bestreden beslissing is gekenmerkt door een kennelijke onredelijkheid, en de ingeroepen motieven kunnen de bestreden beslissing niet dragen.

1. De bestreden beslissing van het C.G.V.S. is o.a. gebaseerd op het feit dat het CGVS niet gelooft dat verzoeker heel zijn leven verbleven heeft in het dorp Shalatak, gelegen in het district Mehterlam in de provincie Laghman.

M.b.t. tot de beschermingsmuur die er opgericht was geworden, is het een feit dat verzoeker uit zichzelf deze muur niet vermeld heeft, maar toen de muur ter sprake kwam kon verzoeker wél specificeren dat het ging om een constructie met een lengte van 200 à 300 meter (gehoor CGVS, blz. 7, midden), en dit stemt met de werkelijkheid overeen. Hieruit blijkt voldoende dat verzoeker kennis had van deze constructie.

Het is ook een feit dat verzoeker niet alle dorpen kon opnoemen die dicht van zijn dorp gelegen zijn, maar hij was toch in staat een aantal dorpen te vermelden (zie gehoor CGVS, blz. 21, bovenaan). Indien verzoeker niet uit Shalatak afkomstig ware, zou hij niet in staat geweest zijn deze dorpen te vermelden.

Bovendien was verzoeker wél in staat tal van geografische gegevens te vermelden over zijn dorp en omstreken (zie gehoor CGVS, blz. 4, midden).

Ook over de persoon van Amsam Baba en het schrijn van Mehterlam Baba wist verzoeker een aantal zaken te vertellen (gehoor CGVS, blz. 4, onderaan en blz. 6, midden), zij het dat hij niet tot in detail kon gaan.

2. Ook over de taliban wist verzoeker tal van zaken te vertellen (gehoor CGVS, blz. 11 en 12):

- hij vermeldde de naam van twee talibancommandanten die actief waren in de regio : Awlia en Hamid ;
- hij noemde een soldaat, Samsoor, die door de taliban gedood werd ;
- hij wist te vertellen dat de taliban 's nachts de wegen controleren op een plaats Torai genaamd, en dat, als de wagens niet halthouden, er geschoten wordt.

3. De periode gedurende dewelke de Russen aanwezig waren in Afghanistan, dateert van vóór de geboorte van verzoeker. Het is dan ook begrijpelijk dat hij niet zoveel erover kan vertellen. Hij wist wél dat de Russen veel mensen vermoord hebben, zonder verder veel details te kunnen vertellen.

4. Het CGVS stelt (beslissing blz. 2, onderaan) dat uit de informatie waarover het beschikt, blijkt dat in Afghanistan zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden, en dat veel vervalste Afgaanse documenten, ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden zijn.

Het feit dat het in Afghanistan niet zo moeilijk blijkt te zijn om aan valse of vervalste documenten te raken, kan niet tegen verzoeker aangewend worden. Indien verzoeker beschuldigd wordt van het voorleggen van valse en/of vervalste documenten, dient er duidelijk gezegd te worden om welke documenten het gaat, en hoe er er vastgesteld werd dat deze documenten vervalst werden. Het kan toch niet dat verzoeker het slachtoffer zou zijn van het feit dat er in zijn land vaak valse en/of vervalste documenten opgesteld en aangewend worden.

5. M.b.t. de subsidiaire bescherming die aan verzoeker zou kunnen verleend worden, vermeldt de bestreden beslissing dat er onvoldoende aangetoond wordt in welke regio van Afghanistan hij verbleef voordat hij uit het land vertrok.

Verzoeker blijft erbij dat hij, totdat hij uit Afghanistan vertrok, steeds gewoond heeft in het dorp Shalatak, gelegen in het district Mehterlam in de provincie Laghman. Verzoeker verwijst dienaangaande uitdrukkelijk naar de aanvullende informatie die hij tijdens het gehoor gegeven heeft (zie gehoor CGVS, blz. 23-24).

Verzoeker is van mening dat zijn afkomst en zijn vroegere verblijfplaats in Afghanistan voldoende aangetoond zijn, en dat hij dan ook, ondergeschikt, recht heeft op subsidiaire bescherming."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft, is verzoekers betoog over de beoordeling van zijn verklaringen slechts een herhaling van zijn verklaringen. Zijn standpunt dat hij niet akkoord kan gaan met deze beoordeling in de bestreden beslissing, doet geen afbreuk aan de omstandige motivering.

Verzoeker was namelijk niet op de hoogte dat er in Shalatak een beschermingsmuur van 200 meter lang en 2 meter hoog werd gebouwd waardoor 350 hectare land werd beschermd. Verzoekers geografische kennis vertoont verschillende hiaten, ook al was hij in staat om een aantal dorpen te vermelden. In tegendeel tot wat verzoeker stelt in het verzoekschrift, was verzoeker niet in staat om een overtuigende geografische kennis van zijn dorp en omstreken aan te tonen. De toelichting dat hij een aantal zaken, maar geen details kon vertellen over de schrijn Amsam Baba en Mehterlam Baba, is niet ernstig om de vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker quasi onwetend is over de bevroegde schrijnen en verklaringen aflegt die worden tegengesproken door de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 15, nrs. 12-16).

Verzoekers verweer dat hij tal van zaken kon vertellen over de taliban, blijkt beperkt tot één incident. De herhaling van zijn verklaringen werpt geen ander licht op de motieven van de bestreden beslissing dat verzoekers kennis over de taliban in zijn regio eveneens ontoereikend is.

Verder bevestigt verzoeker zijn onwetendheid over de problematische periode in zijn regio van herkomst wanneer de Russen in Afghanistan waren in het verzoekschrift, terwijl dergelijke onwetendheid niet aannemelijk is voor iemand die samen met zijn ouders altijd in de regio heeft gewoond.

Wat verzoekers argumentatie betreft dat hij niet het slachtoffer kan zijn van het feit dat er in zijn land vaak valse of vervalste documenten opgesteld en aangewend worden, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing nauwgezet uitlegt waarom de bewijswaarde van zijn taskara wordt gerelativeerd. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat ook de kopie van de taskara van zijn vader wordt geïmagineerd. De motivering dat Afghaanse documenten gemakkelijk illegaal kunnen worden verkregen wordt bevestigd door de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 15, nr. 5). Met zijn betoog weerlegt verzoeker evenmin de motivering over de neergelegde foto's en de neergelegde enveloppe, die om andere redenen hun bewijswaarde worden ontnomen.

De Raad stelt vast dat wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft, verzoekers grieven geen afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissing. De motivering van de bestreden beslissing is correct en pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt bevestigd:

“Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring als zou u heel uw leven in het dorp Shalatak, gelegen in het district Mehterlam in de provincie Laghman hebben verbleven (CGVS, p. 4).

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de

asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 4 september 2017 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, en laatst gewijzigd bij wet van 12 mei 2014, en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek dd. 28 augustus 2017 reeds ouder dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige. Uw leeftijd werd toen immers geschat op 20,6 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar. Dit is niet verenigbaar met uw verklaring dat u ten tijde van uw aankomst in België zou zijn geboren op 13 februari 2001 en bijgevolg 16 zou zijn geweest (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling).

Uw volharding op het CGVS dd. 5 februari 2018 als zou u nog steeds maar 17 jaar oud zijn (CGVS, p. 3), kan geen ander licht werpen op het resultaat van het medisch onderzoek.

Bovendien moet worden opgemerkt dat u op het CGVS verklaart dat u bent geboren in het jaar 1389 volgens de Afghaanse kalender (CGVS, p. 3). Echter, het jaar 1389 loopt van 21 maart 2010 tot 20 maart 2011 (zie administratief dossier). Dit betekent dat u ten tijde van het gehoor op het CGVS dd. 5 februari 2018 zeven jaar zou zijn. Dit is onmogelijk.

Ook wanneer gevraagd wordt hoe u weet dat u in 1389 bent geboren, antwoordt u dat uw ouders dit tegen u zeiden (CGVS, p. 3). Uit dit antwoord blijkt dat u niet beseft dat uw gegeven geboortejaar niet klopt. Hetzelfde dient te worden vastgesteld in verband met uw verklaring bij de bespreking van uw taskara waarbij u opnieuw verklaart dat 1389 uw geboortedatum is (CGVS, p. 16).

Geconfronteerd met de vaststelling dat u volgens de taskara op uw naam 10 jaar oud was in het jaar 1389, stelt u dat het niet in 1389 was maar dat u deze taskara wel verkreeg toen u 10 jaar oud was (CGVS, p. 16). Wanneer u hierna nogmaals geconfronteerd wordt met de vaststelling dat u volgens uw taskara 10 jaar was in 1389 waardoor u bent geboren in 1379, antwoordt u eerst dat u het niet weet om daarna wederom te verklaren dat u in 1389 bent geboren en dat dit document werd gemaakt toen u 10 jaar oud was (CGVS, p. 16). Wanneer u hierna wordt geconfronteerd met het feit dat 1389 ongeveer zeven jaar geleden is, stelt u eerst dat u niet weet hoe dit mogelijk is om uiteindelijk te stellen dat u in 1379 bent geboren en dat u op basis hiervan jaar bent (CGVS, p. 16).

Bovenstaande vaststelling dat u vele keren een onmogelijk geboortejaar opgeeft, bevestigt de eerdere vaststelling dat u geen correct zicht wil bieden op uw werkelijke leeftijd.

Daarenboven moet in verband met de taskara op uw naam enkele discrepanties worden vastgesteld.

Zo wordt in de taskara aangegeven dat dit document is opgemaakt op de eerste van de negende maand 1389. Ook op de achterkant van de taskara staat vermeld dat de registratie in 1389 gebeurde en dat u 10 jaar in 1389 was. Echter, hieronder staat een stempel van het jaar 1391. Dit is vreemd.

Ook moet worden opgemerkt dat u stelt dat uw oom deze taskara op uw naam 18 dagen voor het gehoor op het CGVS dd. 5 februari 2018 kreeg nadat u hem opbelde en hij naar het bevoegde departement is gegaan om er een taskara voor u te verkrijgen (CGVS, p. 15). Wanneer hierna gevraagd wordt naar bevestiging van deze verklaring, bevestigt u dat uw oom deze taskara 18 dagen voordien in Afghanistan ontving (CGVS, p. 15). Dit zou betekenen dat deze taskara werd opgemaakt op 18 januari 2018. Echter, deze datum komt overeen met 28 Jaddi (de tiende maand) 1396 volgens de Afghaanse kalender (zie administratief dossier). Deze vaststelling is niet verenigbaar met de datum van uitgifte die op deze taskara staat, met name de eerste van de negende maand van het jaar 1389.

Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd), dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder

relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

De vaststelling dat u uw werkelijke leeftijd voor het CGVS probeert verborgen te houden, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast moet gewezen worden op onderstaande vaststellingen waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring als zou u heel uw leven in het dorp Shalatak, gelegen in het district Mehterlam in de provincie Laghman hebben verbleven (CGVS, p. 4).

Vooreerst moet worden vastgesteld dat u eerst ontkent dat er enige constructiewerken zijn geweest gedurende de laatste vijf jaar dat u in Shalatak woonde (CGVS, p. 6). Wanneer vervolgens gevraagd wordt of er de laatste vijf jaar dat u in Shalatak woonde een brug, een muur of een school werd gebouwd, stelt u dat er vier of vijf jaar geleden de weg naar Daronta brug en Jalalabad werd geconstrueerd evenals kleine bruggen (CGVS, p. 6). Wanneer vervolgens opnieuw wordt gevraagd of er de laatste vijf jaar dat u in Shalatak woonde een brug, een muur of een school werd gebouwd in Shalatak, antwoordt u dat er een weg was gebouwd maar dat er niets anders was gebouwd (CGVS, p. 6). Wanneer hierna wordt gevraagd of er de laatste vijf jaar dat u in Shalatak woonde een brug, een muur of een school werd gebouwd nabij Shalatak, antwoordt u dat er nooit een school is gebouwd (CGVS, p. 7). Hierna wordt gevraagd of er nog iets anders werd gebouwd die laatste vijf jaar nabij Shalatak. Uw antwoord op deze vraag luidt dat u het niet weet (CGVS, p. 7). Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Shalatak een beschermingsmuur van 200 meter lang en 2 meter hoog werd gebouwd waardoor 350 hectare land werd beschermd (zie administratief dossier). Zulke constructies zijn duidelijk zichtbaar waardoor u, die er verklaart te hebben verbleven tot sunbula 1395 (CGVS, p. 4) - ofte augustus/september 2016 volgens de Gregoriaanse kalender (zie administratief dossier) -, hiervan redelijkerwijze op de hoogte zou moeten zijn. Geconfronteerd met de informatie dat er in 2013 een lange muur in Shalatak is gebouwd, ontkent u eerst dat er een muur was gebouwd om vervolgens even een stilte te laten waarna u stelt dat u er geen muur gezien heeft maar dat er naast de muur een soort beton, een kleine muur, was maar dat die heel klein was (CGVS, p. 7). Gevraagd naar wat u bedoelt met "heel klein", stelt u dat deze twee meter hoog was en een paar meter ver om vervolgens te stellen dat u het bent vergeten maar dat het een beetje lang is (CGVS, p. 7). Wanneer hierna gevraagd wordt hoelang "een beetje lang" is, stelt u dat u het zich niet meer herinnert en dat het misschien 200 of 300 meter is (CGVS, p. 7). Wanneer gevraagd wordt waarom u dit niet vertelde wanneer u werd gevraagd over constructiewerken of een muur in Shalatak, stelt u dat u het zich toen niet meer herinnerde en dat u het vertelde toen u het zich herinnerde (CGVS, p. 7). Van iemand die daadwerkelijk tot half 2016 in Shalatak zou hebben gewoond, kan worden verwacht dat hij zich van in het deze constructie herinnert en hieromtrent consistente verklaringen aflegt.

Daarenboven moet worden gewezen op verschillende hiaten in uw geografische kennis.

Gevraagd of u "Dope" ofte "Dopai", dan wel "Garawu", dan wel "Latifabad", dan wel "Qalai Akhund" kent, stelt u telkens dat u deze namen nooit heeft gehoord (CGVS, p. 21 & 22). Echter, dit zijn vier dorpen die net aan de andere kant van de rivier liggen ten opzichte van Shalatak (zie administratief dossier).

Wanneer u de naam "Kalakot" ofte "Kalakat" gegeven wordt, antwoordt u dat het misschien daar is (CGVS, p. 21). Gevraagd naar wat u bedoelt met "misschien daar", stelt u dat deze namen daar bestaan (CGVS, p. 21). Wanneer hierna gevraagd wordt wat "Kalakot" of "Kalakat" is, stelt u dat sommige mensen zeiden dat ze van Kalakat zijn en dat er een dorp is dat Kalakat wordt genoemd (CGVS, p. 21). Wanneer vervolgens gevraagd wordt of Kalakot ofte Kalakat ver van uw dorp is, stelt u dat u er niet bent geweest en dat u niet weet waar dit dorp is gelokaliseerd (CGVS, p. 21). Kalakot - ook wel eens Kalakat genoemd - is nochtans een dorp vlakbij aan de overkant van de rivier (zie administratief dossier).

Wanneer de naam "Mullah Khel" gegeven wordt, ontkent u deze naam te kennen en stelt u dat er wel een Maryam Khel is (CGVS, p. 22). Wanneer vervolgens gevraagd wordt waar Maryam Khel ligt, antwoordt u eerst dat u geen idee heeft en dat het misschien daar ergens ligt om u vervolgens te verontschuldigen en te stellen dat er geen dorp genaamd Maryam Khel is maar dat het een naam van een stam is (CGVS, p. 22). Mullah Khel is nochtans een nabijgelegen dorp (zie administratief dossier).

Bovenstaande onwetendheden over nabijgelegen dorpen zijn des te opmerkelijker aangezien u Shah Mangal antwoordt wanneer u gevraagd wordt naar dorpen die er aan de andere kant van de rivier liggen (CGVS, p. 21). Shah Mangal ligt nochtans verder van uw dorp dan bovenstaande dorpen.

Bovenstaande onwetendheden aangaande nabijgelegen dorpen zijn opmerkelijk.

Gevraagd of er buiten het door u vermelde schrijn Amsam Baba nog andere schrijnen in uw dorp zijn, ontkent u dit (CGVS, p. 6). Wanneer later gevraagd wordt u Sultan Baba kent, antwoordt u dat u het niet weet en stelt u dat u hoorde over een schrijn met de naam Sultan Ghazi Baba (CGVS, p. 21). U situeert dit schrijn in de hoofdstad Mehterlam (CGVS, p. 21).

Echter, uit de objectief beschikbare informatie blijkt dat er een schrijn met de naam Sultan Baba zich niet ver van het dorp Shalatak bevindt en slechts op twee kilometer van het door u vermelde schrijn Amsam Baba (CGVS, p. 6) ofte Sam Baba bevindt (zie administratief dossier).

Bovendien kunt u nagenoeg niets vertellen over de persoon die begraven is in het door u vermelde Amsam Baba schrijn (CGVS, p. 5). Gevraagd om te vertellen over deze persoon, stelt u dat hij een grote personaliteit is en dat hij er sinds vroeger ligt (CGVS, p. 5). Wanneer u vervolgens wordt aangespoord om te vertellen waarom hij zo speciaal is en wat hij in zijn leven deed, komt u niet verder dan te stellen dat hij iemand van het verleden is die gemarteld is en die er sinds lang begraven is (CGVS, p. 5).

Gevraagd naar wie hem gemarteld heeft, antwoordt u dat hij een natuurlijke dood stierf en dat hij een heilig persoon was (CGVS, p. 5). Echter, wanneer hierna wordt gevraagd waarom hij heilig was, komt u niet verder dan te stellen dat sommige mensen het schrijn bezoeken en het Amsam Baba noemen en dat hij er sinds het verleden is (CGVS, p. 5). Gevraagd naar wie begraven is in het schrijn van Mehterlam Baba - van dit schrijn heeft u ooit gehoord - , stelt u dat Baba Seb ofte "de gerespecteerde" hier begraven ligt (CGVS, p. 6). Gevraagd naar de naam van die persoon, antwoordt u dat hij is gekend als Baba Seb (CGVS, p. 6). Wanneer u vervolgens wordt aangespoord om te vertellen over de persoon Baba Seb, over wat hij deed in zijn leven en wie hij was, stelt u alleen maar dat hij daar is zoals Amsam Baba, van heel lang geleden (CGVS, p. 6). Wanneer u hierna wordt geconfronteerd met de vaststelling dat Mehterlam Baba zeer belangrijk is in uw religie en u opnieuw wordt aangespoord om meer over hem te vertellen, stelt u enkel dat u nooit informatie over hem heeft gehad, dat u weet dat mensen die mentaal ziek waren naar het schrijn gingen om er tot God te bidden in de hoop om te genezen (CGVS, p. 6). Echter, uit de objectief beschikbare informatie, blijkt dat het schrijn van Mehterlam Baba het graf is van Mehterlam ofte Lamech, de beweerde vader van de profeet Noah (zie administratief dossier). Het is zeer opmerkelijk dat u niets kunt vertellen over de persoon Mehterlam, zeker aangezien zelfs het district naar hem is vernoemd.

De vaststelling dat u enige geografische kennis heeft van de regio, kan bovenstaande onwetendheden - waarvan redelijkerwijze verwacht wordt dat iemand die heel zijn leven in Shalatak gewoond heeft, op de hoogte is - geenszins verschonen.

Bovendien is uw kennis over de taliban in uw regio eveneens ontoereikend.

Zo stelt u dat de taliban in uw dorp aanwezig waren (CGVS, p. 11). Echter, wanneer gevraagd wordt naar wat de taliban in uw dorp Shalatak doen, verklaart u niets over hen te weten en stelt u dat ze overdag met minder zijn en 's nachts met meer (CGVS, p. 11). Wanneer opnieuw gevraagd wordt naar wat de taliban in uw dorp doen wanneer ze komen, stelt u niet te weten wat ze doen (CGVS, p. 11). Ook wanneer gevraagd wordt naar wat ze 's nachts doen, stelt u dat u nooit naar buiten ging en dat uw vader u nooit iets onnodigs liet doen (CGVS, p. 11). Ook wanneer u gevraagd wordt of de taliban rekruteren in uw dorp, stelt u dat ze dat misschien doen maar dat u het niet weet (CGVS, p. 11). Het is zeer opmerkelijk dat u dermate weinig kunt vertellen over wat de taliban in Shalatak doen. De vaststelling dat u iets later aanhaalt dat de taliban een dorpeling hebben beschoten, kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Bovendien weet u niet wie schaduwgouverneur van de taliban in Laghman was wanneer u Afghanistan verliet (CGVS, p. 12). Tevens kunt u geen enkele namen van talibs noemen die ooit schaduwgouverneur in Laghman zijn geweest (CGVS, p. 12).

Wanneer u de namen "Amin Jan Kuchai" en "Aminullah Kuchai" te horen krijgt, zeggen deze namen u helemaal niets (CGVS, p. 22). Amin Jan Kuchai - ofte Aminullah Kucha - was nochtans de schaduwgouverneur van de provincie Laghman vooraleer hij begin november 2015 werd gearresteerd (zie administratief dossier). Het is onwaarschijnlijk dat u nog nooit iets gehoord heeft over deze schaduwgouverneur.

Ook moet worden opgemerkt dat uw verklaringen over de maanden waarin u schoolvakantie had en het moment waarop de school begon, niet in overeenstemming met elkaar zijn. Enerzijds verklaart u dat jullie vrij waren in de zomer, met name in saratan, asad en sunbula (CGVS, p. 10). Anderzijds verklaart u dat het schooljaar begon als de winter gedaan was, meer bepaald in hamal (CGVS, p. 10).

Echter, volgens de objectief beschikbare informatie blijkt dat de Afghaanse scholen waarvan het schooljaar begint op 2 hamal hun schoolvakantie hebben in de maanden jedi, dalwa en hut en dat de Afghaanse scholen waarvan de vakantie valt in de maanden saratan, asad en sunbula beginnen op 14 sunbullah (zie administratief dossier).

Geconfronteerd met de vaststelling dat - indien rekening houdend met uw opgegeven vakantiemaanden in de zomer - uw school dan eindigt in jauza, bevestigt u dit eerst om vervolgens te ontkennen en te stellen dat de school in hut eindigt (CGVS, p. 10). Hiermee is bovenstaande tegenstrijdig niet opgeheven.

Tevens moet worden opgemerkt dat u stelt dat u zowel met Afghani als met Kaldar betaalde wanneer gevraagd wordt of u met Afghani dan wel met Kaldar betaalde (CGVS, p. 22). Wanneer vervolgens gevraagd wordt hoeveel Kaldar 100 Afghani ongeveer is, antwoordt u dat u het nooit deed en dat u nooit naar een geldwisselaar of een winkel ging (CGVS, p. 22). Gevraagd of u nooit naar een winkel ging, stelt u dat u naar de winkel ging maar dingen in Afghani kocht (CGVS, p. 22). Echter, hiermee is uw eerdere verklaring als zou u in Afghanistan zowel in Afghani als Kaldar betaald hebben, geenszins opgeheven. Bovendien kan redelijkerwijze verwacht worden dat u ongeveer de wisselkoers van bovenstaande munten kent aangezien uit de objectief beschikbare informatie blijkt dat in Laghman met beide munten wordt betaald en zelfs dat er in de provincie meer in Kaldar dan in Afghani wordt betaald (zie administratief dossier).

Daarenboven kunt u zeer weinig vertellen over de problematische periode in uw verklaarde regio van herkomst wanneer de Russen in Afghanistan waren. Zo stelt u dat de Russen ieder levend wezen in het huis, Shaheedano Kala genaamd, hebben gedood (CGVS, p. 5). Gevraagd welke familie er in dit huis woonde toen de Russen dit aanvielen, stelt u geen informatie hierover te hebben en verklaart u dat mensen zeiden dat veel mensen zijn vermoord in dit huis (CGVS, p. 5). Wanneer hierna gevraagd wordt of de Russen, buiten de mensen in dit huis, nog andere mensen in Shalatak hebben vermoord, antwoordt u dat ze het kunnen gedaan hebben (CGVS, p. 5). Wanneer hierna wordt doorgevraagd naar wie nog in uw dorp ze dan hebben vermoord, stelt u dat u toen niet geboren was, dat u het niet gehoord heeft en dat u enkel hoorde over dat huis van die ene familie (CGVS, p. 5). Nochtans vond er in die periode in Shalatak en de nabijgelegen dorpen een bloedbad plaats waarbij alle inwoners van Shalatak, uitgezonderd één meisje, werden gedood door Sovjetsoldaten (zie administratief dossier). Hierna zijn verschillende dorpen in uw regio - waaronder Shalatak - volledig ontvolkt en onbebouwd achterbleven, minstens tot december 1989 (zie administratief dossier). Ook wanneer u geconfronteerd werd met de vaststelling dat iedereen, buiten een meisje, in uw dorp was vermoord en dat uw regio gedurende verschillende jaren totaal verlaten was, stelt u dat mensen werden gedood maar niet iedereen en stelt u dat mensen verhuisd waren, dat u nog niet geboren was en dat u geen informatie heeft (CGVS, p. 8). Indien u daadwerkelijk heel uw leven in het dorp Shalatak heeft gewoond, is het onwaarschijnlijk dat u hiervan niet op de hoogte bent. In dit opzicht is het ook opmerkelijk dat u stelt dat uw ouders heel hun leven in Shalatak geleefd hebben en dat u niet weet of uw ouders voor uw geboorte Shalatak ooit hebben verlaten en ooit elders hebben gewoond (CGVS, p. 8).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mehterlam gelegen in de provincie Laghman. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het dorp Shalatak, gelegen in het district Mehterlam in de provincie Laghman heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezzen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het ongeloofwaardige karakter van uw asielrelaas wordt bevestigd door volgende vaststellingen.

Zo moet worden opgemerkt dat u niet weet van waar uw vader door de taliban werd meegenomen (CGVS, p. 17). Ook weet u niet waar de taliban uw vader vastgehouden hebben (CGVS, p. 17).

Bovenstaande vaststellingen zijn zeer opmerkelijk aangezien de ontvoering van uw vader door de taliban het begin van uw verklaarde problemen met de taliban inluidden.

Bovendien moet worden vastgesteld dat u niet weet op welke begraafplaats uw broer M., die door de taliban zou zijn vermoord wanneer u nog in Afghanistan was, begraven is (CGVS, p. 9). Nochtans is hij begraven wanneer u nog in Afghanistan was (CGVS, p. 9).

Daarenboven verklaart u de overheid te vrezen (CGVS, p. 15). Echter, uit uw verklaringen blijkt dat u geen problemen heeft gekend met de overheid en bovendien heeft u geen idee of uw familieleden problemen met de overheid hebben gekend (CGVS, p. 18)."

"De overige door u neergelegde documenten kunnen geenszins een ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

In verband met de kopie van de taskara op naam van uw vader moet worden opgemerkt dat dit document enkel informatie bevat over de identiteit van de betrokken persoon doch geen informatie die uw verklaarde verblijfplaatsen in Afghanistan en uw problemen kunnen aantonen. Volledigheidshalve moet hieromtrent worden gewezen op het gemak waarmee in Afghanistan, en zelfs daarbuiten, Afghaanse documenten op illegale wijze kunnen worden verkregen (zie administratief dossier). In verband met de vijf foto's die u neerlegt, moet worden opgemerkt dat de eerste foto waarin onder andere u en uw broer te zien zijn, volgens uw verklaringen genomen is tijdens een huwelijk (CGVS, p. 15). Deze foto kan geenszins uw verklaarde herkomst en problemen aantonen. Hetzelfde dient te worden gezegd van de tweede foto waarop volgens u onder andere uw broer en de malik van het dorp te zien zijn (CGVS, p. 15). In verband met de drie foto's waarvan u verklaart dat dit uw overleden broer M. is (document 4), moet worden opgemerkt dat hieruit niet is op te maken op welke manier dan wel waar deze persoon is overleden. Bovendien moet in verband met deze vijf foto's worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

De door u neergelegde enveloppe toont louter aan dat u briefwisseling vanuit Jalalabad heeft ontvangen (document 3 & CGVS, p. 13)."

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Shalaktak, in het district Mehterlam in de provincie Laghman in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift in zijn verklaringen betreffende zijn herkomst en zijn verblijfplaats in Afghanistan.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, te meer

daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens zijn persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2, 23).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP